

DOŁOŻYĆ SIĘ (31) *vb pf*

się (25), sie (6).

Oba o jasne.

inf dołożyć się (7). ◇ *fut 3 sg* dołoży się (2). ◇ *1 pl* dołożymy się (1). ◇ *praet 3 sg m* dołożył się (3). ◇ *imp 2 sg* doł(o)ż się (1). ◇ *2 pl* doł(o)żcie się (1). ◇ *con 3 pl m pers* by się dołożyli (1). ◇ *impers fut* dołoży się (1). ◇ *praet* dołożyło się (3) *SkarJedn, SkarŻyw, CzechEp*, dołoż(e)ło się (1) *ActReg*. ◇ *part praet act* dołożywszy się (10).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w. (z Cn) s.v. dołożyć.

1. Poradzić się, zasięgnąć czyjegoś zdania, porozumiec się z kim, uzyskać zezwolenie, zapytać się; porównać, zestawić, sprawdzić z czym; przestudiować, przeczytać; consulere *Modrz* [kogo (16), czego (9)] (25) : gdy kto chce ich [*Apostołów*] allegatią wyrozumiec/ musi się mieśca te^{go} fkore^{go} [!] ieft wzięta dołożyć/ abo gdzie indzie co takowégofz iefli ieft fzerzyi abo łatwiéi powiedziáno/ przytoczyć *MurzNT* 8v; *BielKron* 330v; Ná koniecem y fám fłow niektorych nierozumiał/ aż fie ábo drugich zopytawfzy/ ábo fie infzych przekładow dołożywfzy *CzechRozm* 127v; *ModrzBaz* 75v, 137; *SkarJedn* 11; *SkarŻyw* 87, 452; *CzechEp* 92; *KochWz* 137; *ReszPrz* 10, 63; *ActReg* 82, 170; *OrzJan* 60; iż pierwey niżli fie obaczy/ y niżli fie rozumu dołoży/ człowiek vwiedzion bywa. *WujNT* 546; *WOZNI* nie máią pozywać nie dołożywfzy fie Sędziégo. *SarnStat* 574; Ale ktoby chciał wiedziéć iáko dawna y wielka przyiaźn ieft między domem Rákułkim, á Królmi Polfkimi, trzebá fie dołożyć piłmá, ktoré confignował Przyłufki *SarnStat* 1226, 1276; *Woyny Moyzełz bez modlitwy/ y Dawid* nie dołożywfzy fie P. Bogá niezácynał. *SkarKaz* 609b.

dołożyć się o czym (1): fám cię P. Chryftus náuczyć tego raczył przy oštáteczney wieczerzy/ iedno fie dołoż o tym S. Ewángeliftow *LatHar* 75.

dołożyć się w czym (4): Zdało się im potrzebno, aby się w tym senatorow dołożyli *Diar* 61, 26; Nád to iefzczé/ iefli fie w tem Filozofow dołożymy/ wiele od nich vsłfzymy o hámowániu gniewu *ModrzBaz* 68; *SkarŻyw* 332.

2. W funkcji strony biernej od „dołożyć” (6) :

a. Być dodanym, uzupełnionym [na kim] (1) : O Bierzmowániu wtymże liście *Cap.* 2. mowi: ifz ci ktorzy od Heretykow Chrzczeni fą/ znowu chrzczeni być nie máią: iedno to co fie v Heretykow opufzcza/ dołożyć fie ná nich ma *SkarŻyw* 320.

b. Być, zostać dopowiedzianym albo dopisanym; także ogólnie: być powiedzianym, zakomunikowanym, podanym, przedstawionym (5) : Pátrż w żywoćie S. Witalifa/ acz nie tymi fłowy/ ále táłz rzecz. To tylko przydam co fie tám niedołożyło. *SkarŻyw* 566; ey/ toć iefzczé te^{go} byłá potrzebá dołożyć: ey/ toć fie w tym fzkodá ftála/ iż fie nie dołożyło: iż fie wfzytko cále nie wypifało. *CzechEp* [385].

dołożyć się w czym (1): To fie w tym rozdziale dołożyło/ ná obrzydzenie błędu tych Heretykow *SkarJedn* 53.

Fraza: »jako się niżej (a. wyżej) dołoży(ło)« (2): Przeto iedność kościoła Bożego y duchowny wnim porządek/ nic ćierpieć nie miał: iáko fie niżej dołoży. *SkarJedn* 170; *ActReg* 21.

Synonimy: **1. poradzić się, porównać, porozumiec się, zapytać się.**

Formacje pochodne cf ŁOŻYĆ.

BZ